

[A. C. D. Petersen.]

saaledes at det er i højste Grad paakrævet at finde en Vej frem til at bedre Landbrugets Rentabilitet. Prisnedgangen er saa stor, at Priserne ikke alene er kommet tilbage til Priserne før Krigen, men er gaaet langt ned under dem.

Jeg kan saaledes nævne, at for Smørets Vedkommende ligger Prisen vel omtrent paa det samme, naar vi undtager de sidste Ugers Opgang — nu er Prisen jo stærkt paa Vej nedad igen. Men man maa jo huske paa, at Produktionsudgifterne er steget i overordentlig høj Grad. Lad mig nævne, at Skatter, Folkeløn, Dyrlægetakster, Reparationsudgifter, Maskiner og mange mange flere Ting er steget med 100 pCt. i den Tid, saaledes at det, der produceres, skulde have en Stigning, som i alt Fald kunde udligne Stigningen i Produktionsudgifterne. At Mund- og Klovesyge i de senere Aar har hærget Besætningerne i Landbruget, er kun en Spore mere til at tage Hensyn til de Vanskeligheder, Landbruget har at kæmpe med i denne katastrofale Nedgangstid.

For Flæskestøgets Vedkommende er Prisen i Dag 66 Ø. pr. kg; i 1909—14 var den 97 Ø.; der er altsaa en Nedgang paa mere end 30 pCt. For Slagtekvægets Vedkommende er Gennemsnitsprisen i Dag 17,5 Ø., medens den i 1909 var 55 Ø., altsaa en Prisnedgang paa 66 pCt. For Heste er Prisen i Dag 600 Kr., medens den i Fem-aaret 1909—14 var 730 Kr., et Fald paa 20 pCt. Æggeprisen er gaaet ned fra 120 Ø. til 90 Ø., et Prisfald paa 25 pCt., og Sukker, som jo ogsaa i nogen Grad produceres af det danske Landbrug, er gaaet ned fra 38 Ø. til 28 Ø. pr. kg, en Nedgang paa ca. 25 pCt.

Hvad Kornsorterne angaar, skal jeg kun nævne, at Byg i Dag staar i omtrent samme Pris som før Krigen, medens Hvede noteres til 10 Kr. 50 Ø., dog stigende i de sidste Dage, saaledes at der nu kan opnaas en noget højere Pris, medens Noteringen før Krigen var 14 Kr. 08 Ø., et Prisfald paa over 30 pCt. Til Klaring skal jeg sige, at De vil i Dag i Københavns Notering finde en betydelig højere Pris for Hvede end den, jeg her har nævnt, men Priserne, jeg har nævnt fra før Krigen, er heller ikke Københavns Notering, men den Gennemsnitspris, som er betalt til Landbrugerne, og derfor er det Sammenligningsgrundlag, jeg her har benyttet, rigtigt.

Bedre end noget andet viser Statistikken over Tvangssalg indenfor Landbruget i det Aar, der er gaaet, hvor kata-

strofalt Prisfaldet har virket for Landbruget. I Januar 1931 blev der solgt 45 Landejendomme ved Tvangsauktion, i Februar steg Tallet til 63, i Marts til 71, i April til 102, i Maj til 132, og i Juni var det 118. Saa kommer vi til Sommertiden, vi nærmer os Høsten, og Tvangssalgene gaar ned i Juli Maaned til 103; i August er Tallet 136, i September 112, i Oktober 105, i November 118 og i December 109, men Januar 1932 viser atter en katastrofal Stigning, idet Tallet da er 176. Man ser, at Tvangssalgene er stærkt stigende indtil Høsten og derefter svagt aftagende, men i Januar, hvor Høsten for de betrængte Landmænd er opbrugt, er der atter den rædselsfulde Opgang til 176, og dette til Trods for Hjælpen gennem Kriseloven af 19. Oktober f. A.

Denne katastrofale Udvikling af den danske Landbrugskrise er jo fulgt med megen Opmærksomhed af den høje Rigsdag og de vekslende Regeringer, idet mange Forslag har været forelagt, og mange er gennemført til Hjælp mod Krisen, men overfor alle disse Love gælder i Virkeligheden en og samme Indvending: at de kun har taget Sigte paa at henholde Vanskelighederne og ikke paa at afhjælpe Vanskelighederne. Dette gælder baade de vedtagne Driftslaanslove, Akkordlove og Kriseloven af 19. Oktober 1931. Det gælder ogsaa de Forslag, som nu foreligger om Moratorium og om at skaffe ny Laanekapital.

Alt, hvad der hidtil er bragt i Anvendelse eller foreslaaet bragt i Anvendelse, har, som sagt, kun haft henholdende Virkninger, og kun hvis Forholdene ved et eller andet Mirakel skulde slaa om i en ny Højkonjunktur, vilde det bringe en virkelig Hjælp, en Hjælp, hvorved de økonomisk betrængte Landbrugere kunde staa Krisen igennem og blive ved Hus og Hjem. Jeg melder mig blandt dem, der ikke tror paa, at der sker Mirakler af den Art. Jeg tror, at hvis der ikke gøres noget alvorligt her fra Lovgivningsmagtens Side for at hjælpe paa Rentabiliteten indenfor Landest Hovederhverv, Landbruget, vil det danske Landbrug ligge under for Katastrofen, og saa vil Katastrofens Bølge skylle ud over Landbruget og ind over de andre Erhverv og ramme Byerne med en saa knusende Vægt, at man aldrig i Landet har set Mage til økonomisk Katastrofe.

Derfor er alle i vort Land interesserede i, at man finder frem til Forhold, som atter bringer Rentabilitet indenfor Landbruget, men vil man ikke gøre det effektive, der skal til, det, der her foreslaas: aflaste